

Odvolicie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolicie smeruje proti rozsudku Všeobecného súdu, ktorým Všeobecný súd zamietol žalobu odvolateľky o zrušenie rozhodnutia prvého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu z 23. júla 2009, ktorý zamietol jej prihlášku obrazovej ochrannej známky pozostávajúcej z vodorovnej kombinácie šedej a červenej farby.

Odvolaťka svoje odvolanie odôvodňuje porušením článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 celkovo zo štyroch dôvodov.

Po prvé, Všeobecný súd pri preskúmaní rozlišovacej spôsobilosti vychádzal z iného označenia, ako je prihlasovaná ochranná známka. Všeobecný súd neskúmal označenie v celistvosti, ale len akúsi farebnú kombináciu svetlošedej s dopravnou červenou. V danom prípade neboli zohľadnené osobitosti farebnej systematiky, hoci konkrétne zoradenie týchto farieb v ochrannej známke, ktorá je predmetom sporu, je súčasťou prihlášky ochrannej známky a konkretizuje označenie.

Po druhé, Všeobecný súd pri posudzovaní rozlišovacej spôsobilosti nevzal do úvahy, pre aké konkrétne služby je ochranná známka prihlasovaná a skúmal jej neschopnosť poskytovať ochranu týkajúcu sa celkom iných výrobkov. Údajne neexistujúca rozlišovacia spôsobilosť ochrannej známky bola v rozsudku vyvodená z toho, že sú určité predmety, respektíve výrobky zvyčajne vyrobené v sporných farbách (časti lokomotív a spínacích skriniek pri tratiach, dopravných značiek, železničných závor a dopravných značiek v železničnej doprave, ako aj vlakov a okrajov nástupíšť). Sporná ochranná známka ale nebola prihlasovaná pre tieto výrobky. Všeobecný súd neodôvodnil, prečo by neexistencia ochrannej spôsobilosti danej ochrannej známky pre výrobky z oblasti dopravy alebo železničnej dopravy mala spôsobiť aj neexistenciu ochrannej spôsobilosti spornej ochrannej známky pre služby.

Po tretie, Všeobecný súd pri posudzovaní rozlišovacej spôsobilosti ochrannej známky vychádzal z nesprávneho právneho základu tým, že posudzoval rozlišovaciu spôsobilosť ochrannej známky pre výrobky a ochrannej známky pre služby rovnakým spôsobom. Všeobecný súd nezohľadnil, že verejnosť nemusí nutne vnímať rôzne kategórie označení rovnakým spôsobom. Pričom možno spotrebiteľ nie je navyknutý z farby výrobkov alebo ich balenia bez grafických alebo slovných prvkov vyvozovať pôvod týchto výrobkov, pretože výrobky a balenie sú zvyčajne farebné, situácia je pri službách celkom odlišná. Keďže služby sú prirodzene bezfarebné, je vnímanie farieb služieb spotrebiteľmi celkom odlišné ako vnímanie farieb výrobkov. V dôsledku toho by sa pri posudzovaní rozlišovacej spôsobilosti farieb malo rozlišovať medzi výrobkami a službami.

Po štvrté, Všeobecný súd pri posudzovaní rozlišovacej spôsobilosti konkrétnej ochrannej známky skreslil príslušné skutočnosti a svoj rozsudok riadne neodôvodnil. Všeobecný súd bez akéhokoľvek odôvodnenia vychádzal z toho, že vodorovné farebné

pásky sa zvyčajne používajú ako dekoratívne prvky na vlakoch. Nezohľadnil pritom, že v danom prípade ide o posúdenie rozlišovacej spôsobilosti konkrétnej farebnej ochrannej známky a nie o pásky na železničných vagónoch vo všeobecnosti. Všeobecný súd tiež nepostihol, že ochranná známka, ktorá je predmetom sporu nebola prihlasovaná pre železničné vagóny, ale pre služby patriace do triedy 39. Odvolateľka nakoniec podrobne popísala, že farebné prvky v oblasti železničnej dopravy sa nechápu ako dekoratívne prvky, ale ako poukázanie na pôvod. Všeobecný súd sa týmito tvrdeniami odvolateľky nezaoberal.

Žaloba podaná 15. februára 2011 — Európska komisia/ Holandské kráľovstvo

(Vec C-65/11)

(2011/C 130/19)

Jazyk konania: holandčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: A. Nijenhuis a D. Triantafyllou, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Holandské kráľovstvo

Návrhy žalobkyne

Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

— určil, že Holandské kráľovstvo si tým, že nekonzultovalo s poradným výborom pre DPH a povoľuje, aby sa nezdaniteľné osoby pripojili k daňovej jednotke, ako to vyplýva z rozhodnutia č. VB91/347 z 18. februára 1991, nespĺnilo svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článkov 9 a 11 smernice Rady 2006/112/ES ⁽¹⁾ z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty,

— zaviazal Holandské kráľovstvo na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Článok 9 ods. 1 smernice 2006/112/ES stanovuje, že „zdaniteľná osoba“ je každá osoba, ktorá nezávisle a na akomkoľvek mieste vykonáva ekonomickú činnosť, odhliadnuc od účelu alebo výsledkov tejto činnosti. Článok 11 smernice o DPH stanovuje, že po porade s poradným výborom pre daň z pridanej hodnoty (ďalej len „Výbor pre DPH“) môže každý členský štát považovať za jednu zdaniteľnú osobu osoby usadené na území toho istého členského štátu, ktoré sú síce právne nezávislé, ale súčasne vzájomne úzko prepojené finančnými, ekonomickými a organizačnými väzbami.

Podľa Komisie Holandsko si nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článkov 9 a 11 smernice 2006/112/ES tým, že povoľuje, aby sa nezdaniteľné osoby pripojili k daňovej jednotke. Okrem toho tým, že nekonzultovalo s Výborom pre DPH, Holandsko porušilo článok 11 smernice o DPH.

(¹) Ú. v. EÚ L 347, s. 1.

Odvolanie podané 16. februára 2011: DTL Corporación, SL proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá komora) z 15. decembra 2010 vo veci T-188/10, DTL Corporación, SL/Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT)

(Vec C-67/11 P)

(2011/C 130/20)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Odvolateľka: DTL Corporación, SL (v zastúpení: A. Zuazo Araluze, abogado)

Ďalší účastníci konania: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) a Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales, SL

Návrhy odvolateľky

Zrušiť v celom rozsahu rozsudok Všeobecného súdu (štvrtá komora) z 15. decembra 2010 vo veci T-188/10.

Vyhovieť nasledujúcim žalobným návrhom uvádzaným v prvoštupňovom konaní:

1. zrušiť rozhodnutie druhého odvolacieho senátu ÚHVT zo 17. februára 2010 vo veci R 767/2009-2;
2. nahradiť uvedené rozhodnutie novým rozhodnutím, ktorým sa námietka podaná Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales, SL proti zápisu obrazovej ochrannej známky Spoločenstva č. 5153325 „SOLARIA“ zamietá a ktoré umožňuje zápis tejto ochrannej známky Spoločenstva pre všetky prihlasované služby tried 37 a 42;
3. zaviazat' ÚHVT a ďalších účastníkov konania, ktorý sa bránili proti tejto žalobe, na náhradu trov konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

1. Procesné chyby pred Všeobecným súdom, ktoré poškodzujú záujmy odvolateľky: návrh na prerušenie konania podľa článku 77 písm. c) a písm. d) Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu bol úplne ignorovaný (článok 58 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie).
2. Porušenie práva Európskej únie Všeobecným súdom: rozsudok porušuje článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady (ES) č. 40/94 (¹) — teraz nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 (²) — o ochrannej známke Spoločenstva, keď výslovné uvádza:

- a) že slovný prvok ochrannej známky Spoločenstva, ktorá je predmetom sporu, je v ochrannej známke dominantným;
- b) že uvedený slovný prvok nie je dominantným v ochrannej známke, pričom tento rozpor rozhodujúcim spôsobom ovplyvňuje posúdenie pravdepodobnosti zámény (článok 58 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie).

(¹) z 20. decembra 1993 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. ES L 11, 1994, s. 1; Mím. vyd. 17/001, s. 146).

(²) z 26. februára 2009 (Ú. v. EÚ L 78, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesverwaltungsgericht (Nemecko) 18. februára 2011 — Spolková republika Nemecko/Y

(Vec C-71/11)

(2011/C 130/21)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Y

Žalovaná: Spolková republika Nemecko

Vedľajší účastníci konania: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht (zástupca spolkových záujmov pri Spolkovom správnom súde), Bundesbeauftragte für Asylangelegenheiten beim Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (spolkový splnomocnenec pre azylové záležitosti pri Spolkovom úrade pre migráciu a utečencov)

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 9 ods. 1 písm. a) smernice 2004/83/ES (¹) vykladať v tom zmysle, že nie každý zásah do slobody náboženského vyznania, ktorý je v rozpore s článkom 9 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „EDEP“), predstavuje čin prenasledovania v zmysle uvedeného článku smernice, ale že o závažné porušenie slobody náboženského vyznania ako jedného zo základných ľudských práv ide iba vtedy, ak je zasiahnutá podstata tejto slobody?
2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku:
 - a) Je podstata slobody náboženského vyznania obmedzená na vyznávanie viery a jej prejavy v domácnosti a susedstve, alebo môže čin prenasledovania v zmysle článku 9 ods. 1 písm. a) smernice 2004/83/ES spočívať aj v tom, že praktizovanie viery na verejnosti predstavuje v krajine pôvodu hrozbu pre zdravie, život alebo osobnú slobodu, a preto sa ho žiadateľ vzdá?